

Vec C-873/19

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

29. november 2019

Vnútroštátny súd:

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

20. november 2019

Žalobca:

Deutsche Umwelthilfe e. V.

Žalovaná:

Bundesrepublik Deutschland

Ďalšia účastníčka konania:

Volkswagen AG

Okolnosti konania vo veci samej

Aktívna legitimácia environmentálneho združenia v spore týkajúceho sa prípustnosti rušiacich zariadení v dieselových motoroch – Prípustnosť takzvaného „teplotného intervalu“ podľa nariadenia č. 715/2007 – Meradlo a kritériá pre otázku opodstatnenosti rušiaceho zariadenia

Predmet a právny základ prejudiciálnej otázky

Výklad Aarhuského dohovoru a práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 9 ods. 3 Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia podpísaného 25. júna 1998 v Aarhuse a schváleného v mene Európskeho spoločenstva rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že environmentálnym združeniam sa v zásade musí umožniť, aby na súde napadli rozhodnutie, ktorým sa schvaľuje výroba dieselových osobných motorových vozidiel s rušiacimi zariadeniami – pravdepodobne v rozpore s článkom 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:
 - a) Má sa článok 5 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel vykladať v tom zmysle, že meradlom pre otázku opodstatnenosti rušiaceho zariadenia na ochranu motora pred poškodením alebo haváriou a na bezpečnú prevádzku vozidla by v zásade bol súčasný stav techniky v zmysle technických možností v čase typového schválenia ES?
 - b) Majú sa popri stave techniky zohľadniť iné okolnosti, ktoré môžu viesť k prípustnosti rušiaceho zariadenia, hoci by to samo osebe podľa súčasného stavu techniky nebolo „opodstatnené“ v zmysle článku 5 ods. 2 druhej vety písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na

emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel?

Uvedené medzinárodné predpisy

Dohovor OSN/EHK o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“), článok 9 ods. 3

Uvedené predpisy práva Únie

Rozhodnutie Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), článok 47 a článok 52 ods. 1

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 z 20. júna 2007 o typovom schvaľovaní motorových vozidiel so zreteľom na emisie ľahkých osobných a úžitkových vozidiel (Euro 5 a Euro 6) a o prístupe k informáciám o opravách a údržbe vozidiel

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie

Uvedené vnútroštátne predpisy

Gesetz über ergänzende Vorschriften zu Rechtsbehelfen in Umweltangelegenheiten nach der EG-Richtlinie 2003/35/EG (Umwelt-Rechtsbehelfsgesetz – UmWRG) (zákon doplňujúcich ustanoveniach o opravných prostriedkoch v oblasti životného prostredia), § 1, § 2 a § 3

Verordnung über die EG-Genehmigung für Kraftfahrzeuge und ihre Anhänger sowie für Systeme, Bauteile und selbstständige technische Einheiten für diese Fahrzeuge (EG-Fahrzeuggenehmigungsverordnung – EG-FGV) (nariadenie o typovom schvaľovaní ES motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, ako aj systémov, konštrukčných častí a samostatných technických jednotiek pre tieto vozidlá), § 25 ods. 1 a 2

Verwaltungsgerichtsordnung (VwGO) (Rokovací poriadok správnych súdov), § 42 a § 113 ods. 1 prvá veta

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 Účastníci konania sa sporia o aktívnu legitímáciu žalobcu a existenciu nedovolených rušiacich zariadení, respektíve prípustnosť rušiacich zariadení v motoroch vozidiel modelu VW Golf Plus TDI (2,0 l), ktoré je vyrábané ďalšou účastníčkou konania Volkswagen AG.
- 2 Žalobca je podľa § 3 UmwRG environmentálnym združením, ktoré je oprávnené podávať opravné prostriedky a ktorého účel podľa stanov spočíva v podpore ochrany prírody a životného prostredia, ako aj ochrane spotrebiteľa z hľadiska životného prostredia a zdravia, najmä pomocou poučenia a poradenstva spotrebiteľov.
- 3 Ďalšia účastníčka konania je nemeckým výrobcom automobilov a okrem iného vyrába model VW Golf Plus TDI (2,0 l). Vo vozidlách tohto modelu je zabudovaný dieselový motor s agregátom typu EA 189 Euro 5. V rámci takzvanej „dieselovej aféry“ na verejnosť preniklo, že okrem iných [aj] vozidlá uvedeného modelu boli v závode ďalšou účastníčkou konania vybavené rušiacim zariadením. Riadiaca jednotka motora tohto variantu motora v čase povolenia obsahovala softvér, ktorý umožňoval rozpoznať, či vozidlo absolvuje jazdný cyklus na skúšobnom zariadení. V tomto prípade sa aktivuje špeciálny režim, v prípade ktorého sa miera recirkulácie výfukových plynov výrazne zvýši, takže toto vozidlo produkuje menej oxidu dusíka. Pri skutočnej prevádzke vozidla sa tento režim úplne deaktivuje, čím sú emisie oxidu dusíka podstatne vyššie. V rámci schvaľovacieho konania na Kraftfahrt-Bundesamt (KBA, Spolkový úrad pre motorovú dopravu, Nemecko) nebol tento softvér ďalšou účastníčkou konania pri podaní žiadosti uvedený. Emisie oxidu dusíka vozidiel teda síce na skúšobnom zariadení zostávajú v rámci prípustného rámca vydaného typového schválenia ES, v skutočnej cestnej premávke však emisie oxidu dusíka presahujú hodnoty povolené podľa typového schvaľovania ES.
- 4 Právoplatným, tu nesporným, rozhodnutím z 15. októbra 2015 Spolkový úrad pre motorovú dopravu ďalšej účastníčke konania okrem iného nariadil, aby odstránila nedovolené rušiacie zariadenia a prijala vhodné opatrenia na obnovu zákonnosti. Konkrétne riešenia má pred uplatnením v praxi povoliť KBA.
- 5 Ďalšia účastníčka konania následne vyvinula aktualizáciu softvéru, ktorý mal odstrániť nedostatky výfukových systémov na vozidlách, ktoré prenikli na verejnosť.
- 6 Rozhodnutím o schválení z 20. júna 2016 KBA voči ďalšej účastníčke konania zistil, že po nainštalovaní aktualizácie softvéru vyvinutého ďalšou účastníčkou konania na vozidlách modelu VW Golf Plus TDI (2,0 l) viac neboli prítomné žiadne nedovolené rušiacie zariadenia; ešte existujúce rušiacie zariadenia považoval KBA za dovoľené.
- 7 Aj podľa zistení žalovanej sporné vozidlo aj po aplikácii aktualizácie softvéru má takzvaný „teplotný interval“, v prípade ktorého je hodnota recirkulácie

výfukových plynov regulovaná v závislosti od teploty okolia. Podľa údajov ďalšej účastníčky konania je hodnota recirkulácie výfukových plynov pri teplotách pod -9°C 0 %, medzi -9°C a 11°C 85 %, od 11°C potom stúpajú, až nakoniec pri teplote okolia od 15°C 100 %.

- 8 Proti tomu podal žalobca 15. novembra 2016 námietku, ktorá nebola doteraz posúdená. Preto 24. apríla 2018 podal žalobu a domáha sa najmä zrušenia rozhodnutia o schválení z 20. júna 2016, pokiaľ sa v ňom určí, že neboli zistené žiadne nedovolené rušiac zariadenia a existujúce rušiac zariadenia sa posúdia ako dovolené.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 9 Žalobca zastáva názor, že aj rušiac zariadenia, ktoré KBA považuje za dovolené, sa v zmysle článku 5 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 715/2007 majú hodnotiť ako nedovolené, keďže zabudované rušiac zariadenia by boli činné už vtedy, ak by sa v Nemecku dosiahli prevládajúce priemerné teploty. Pre výrobcov je v zásade možné, aby konštruovali a stavali motory, ktoré z technického hľadiska nevyžadujú zhoršenie systému čistenia emisií už pri priemerných teplotách – teda v normálnych podmienkach.

Stručné uvedenie dôvodov predloženia prejudiciálnej otázky

O prvej otázke: aktívna legitímácia žalobcu

- 10 Podľa názoru vnútroštátneho súdu žalobca v tomto konaní podľa vnútroštátneho procesného práva nemá aktívnu legitímáciu (I.), takže závisí hlavne na tom, či sa aktívna legitímácia dá odvodiť priamo z práva Únie (II.).

I. Aktívna legitímácia podľa vnútroštátneho procesného práva

- 11 Vnútroštátny súd najprv skúma, či aktívna legitímácia žalobcu vyplýva z § 2 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 1 prvou vetou UmwRG. To odmieta, keďže už pôsobnosť UmwRG upravená v § 1 ods. 1 UmwRG sa na danú vec nevzťahuje. Keďže by muselo ísť o napadnutie správneho aktu, ktorým sa povoľuje „plán“. Typové schválenie pre osobné motorové vozidlá a aj tu sporné povolenie ako modifikácia typového schválenia naopak predstavujú prípad povolenia výrobku a netýka sa plánu. Rovnako širší výklad pojmu plán, ako aj analogické uplatnenie predpisov UmwRG v tomto prípade neprichádzajú do úvahy.
- 12 Žalobca nemôže aktívnu legitímáciu priamo odvodiť ani z článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, keďže tieto ustanovenia nie sú priamo uplatniteľné. Ich vykonanie a účinok skôr závisí od vydania ďalších právnych aktov členskými štátmi (pozri rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 20. decembra 2017,

Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation, C-664/15, EU:C:2017:987).

- 13 Žalobca napokon subjektívne verejné právo fyzickej osoby nemôže považovať za svoje vlastné a presadzovať ho pred súdom, keďže takéto subjektívne verejné právo tu nie je viditeľné. Jediné porušenie zákazu použitia rušiacich zariadení upraveného v článku 5 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 715/2007, ktoré prichádza do úvahy, podľa názoru vnútroštátneho súdu fyzickej osobe nezakladá subjektívne právo, keďže predpis neslúži na individuálnu ochranu jednotlivých občanov.

Aktívna legitímácia vyplývajúca priamo z práva Únie

- 14 Pre rozhodnutie je teda podľa názoru vnútroštátneho súdu rozhodujúce to, či žalobca môže aktívnu legitímáciu odvodiť priamo z práva Únie. To by vo svetle judikatúry súdu, ktorý má vo veci rozhodnúť (rozsudok z 20. decembra 2017, Protect Natur-, Arten- und Landschaftsschutz Umweltorganisation, C-664/15, EU:C:2017:987) mohlo vyplývať z článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru v spojení s článkom 47 ods. 1 Charty. Predmetný skutkový stav pritom spadá pod odsek 3 a nie odsek 2 článku 9 Aarhuského dohovoru, keďže v prípade rozhodnutia o schválení na jednej strane nejde o rozhodnutie, pre ktoré platí článok 6 Aarhuského dohovoru. Keďže nejde ani o plánovanú činnosť uvedenú podľa článku 6 ods. 1 písm. a) v prílohe I, článok 6 podľa svojho ods. 1 písm. b) sa ani nemá uplatniť v súlade s vnútroštátnym právom, keďže predmetné rozhodnutie by mohlo mať značné následky na životné prostredie – ustanovenie, podľa ktorého sa na daný prípad uplatní [tento] článok, vo vnútroštátnom práve neexistuje. Na druhej strane neexistuje ani vnútroštátna úprava v zmysle článku 9 ods. 2 prvej vety Aarhuského dohovoru, podľa ktorej by pre daný prípad mali platiť iné príslušné ustanovenia dohovoru.
- 15 V rozhodnutí vydanom k rakúskemu právu Súdny dvor uviedol, že vzájomné pôsobenie týchto pravidiel ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť účinnú súdnu ochranu práv vyplývajúcich z práva Únie, najmä z ustanovení práva životného prostredia. Stanovenie uvedených podmienok by predovšetkým nemalo zbaviť environmentálne organizácie možnosti nechať preskúmať dodržiavanie noriem vyplývajúcich z práva Únie v oblasti životného prostredia. Zmluvné štáty si síce zachovali priestor na voľnú úvahu pri vykonávaní týchto ustanovení, ale podmienky, ktoré by boli natoľko prísne, že by environmentálne organizácie nemohli napadnúť akty alebo opomenutia uvedené v tomto ustanovení, nie sú dovolené. Vnútroštátne súdy by preto mali procesné právo vykladať pokiaľ možno v súlade s cieľmi článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru, ako aj s cieľmi efektívnej súdnej ochrany pre práva priznané právom Únie. Ak by to nemalo byť možné, tak by vnútroštátny súd v prebiehajúcom právnom spore nesmel uplatniť predpis procesného práva, ktorý je s týmito cieľmi v rozpore.
- 16 Následky vyplývajúce z tohto rozhodnutia boli v súvislosti s vnútroštátnym procesným právom vo vnútroštátnej judikatúre posúdené rôzne.

- 17 Verwaltungsgericht Berlin (Správny súd Berlín, Nemecko) dospel vo svojom rozhodnutí z 18. apríla 2018 k názoru, že uznané environmentálne združenia si môžu vo svetle rozhodnutia Súdneho dvora z 20. decembra 2017 súdnou cestou vynútiť dodržiavanie čisto objektívnych právnych predpisov v oblasti životného prostredia, ktoré majú svoj základ v práve Únie v oblasti životného prostredia. Príslušné nemecké predpisy sa uplatnia s výhradou, že pre potvrdenie aktívnej legitímácie postačuje, že uznané environmentálne združenie sa domáha dodržiavania noriem vyplývajúcich z práva Únie v oblasti životného prostredia.
- 18 K inému názoru dospel Verwaltungsgericht Düsseldorf (Správny súd Düsseldorf, Nemecko) vo svojom rozhodnutí z 24. januára 2018. Článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru v spojení v článku 47 ods. Charty nevyžaduje, aby environmentálne združenia mali aktívnu legitímáciu na podanie kolektívnej žaloby, ktorá presahuje prípady upravené v UmwRG. Keďže vnútroštátny zákonodarca nemusí prístup k súdom garantovať úplne bez obmedzení. To vyplýva už priamo z Aarhuského dohovoru, podľa ktorého sa môžu stanoviť „podmienky“. Aj článok 52 ods. 1 Charty upravuje možnosť obmedziť právo na účinný prostriedok nápravy podľa článku 47 ods. 1 Charty. Podľa vnútroštátneho procesného práva by environmentálne združenia v zásade mali široký prístup k súdom. Okolnosť, že naopak nemôžu súdnou cestou napadnúť prípustnosť jednotlivých výrobkov, preto nepredstavuje neprimerané obmedzenie, keďže to je samo o sebe z hľadiska práva životného prostredia sotva významné. Nakoniec vnútroštátne právo upravuje obsiahlejšie možnosti pre environmentálne združenia podať opravné prostriedky proti úradným rozhodnutiam ako rakúske procesné právo, ako to vyplýva z rozsudku Súdneho dvora z 20. decembra 2017.
- 19 Aj na základe tejto rozdielnej vnútroštátnej judikatúry má vnútroštátny súd pochybnosť, či článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru v spojení s článkom 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že uznaným environmentálnym združeniam musí byť umožnené, aby napadli úradné povolenie produktu predmetného druhu aj nad už existujúce možnosti právnej ochrany v UmwRG, pokiaľ by sa malo presadzovať dodržiavanie objektívnych právnych ustanovení práva Únie v oblasti životného prostredia.
- 20 Podľa článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru každá zmluvná strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správnej alebo súdnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia. Aj v Aarhuskom dohovore je teda upravené, že aktívna legitímácia na podanie kolektívnej žaloby neexistuje bez obmedzení, ale len pokiaľ environmentálne združenia splnia určité podmienky stanovené vnútroštátnym právom; členské štáty majú teda pri tvorbe svojich procesných predpisov priestor na uváženie. Podmienky stanovené členskými štátmi však nemôžu byť také prísne, aby pre environmentálne združenia bolo prakticky nemožné napadnúť úkony a opomenutia v zmysle článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru.

- 21 Vnútroštátny súd má najprv pochybnosti, či pod „podmienkami uvedenými vo vnútroštátnom práve“ v zmysle článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru sú obsiahnuté len také podmienky, ktoré sa týkajú len okruhu osôb oprávnených napadnúť [rozhodnutie]. V tomto prípade by členským štátom priestor na voľné uváženie prináležal len v súvislosti s otázkou, akým environmentálnym združeniam by mala prináležať aktívna legitimácia na podanie kolektívnej žaloby, aby pred súdom presadzovali všeobecný záujem týkajúci sa životného prostredia. Takéto podmienky záväzne určil vnútroštátny zákonodarca v § 3 UmwRG.
- 22 Článok 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru by sa však mohol vykladať aj tak, že členské štáty môžu rozlišovať rozhodnutia aj podľa predmetu daného napadnutia a tým vyňať určité úradné rozhodnutia zo súdneho preskúmania podnieteného environmentálnymi združeniami. Na základe veľkého počtu úradných rozhodnutí týkajúcich sa životného prostredia by obmedzenie na určité, vzhľadom na ich účinky v oblasti životného prostredia závažné rozhodnutia mohli mať význam. To by mohlo hovoriť v prospech toho, že rozhodnutie prijaté vnútroštátnym zákonodarcom, aby sa povoľovanie výrobkov vyňalo z oblasti pôsobenia UmwRG, bolo v zásade v súlade s článkom 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Síce nie každému povoleniu výrobku môže byť priznaná len malá dôležitosť z hľadiska práva životného prostredia, na druhej strane v súvislosti s veľkým počtom povoľovaní výrobkov – napríklad povolenie jednotlivého motorového vozidla miestnym príslušným schvaľovacím úradom – aj praktické úvahy hovoria v prospech toho, že členským štátom musí byť umožnené, aby určité jednotlivé rozhodnutia spôsobom typizovaných posudzovaní nevystavili neistote zrušenia treťou osobou, ktorá sa doteraz nezúčastnila konania. To platí o to viac, ak sa rozhodnutie voči nim pravidelne neoznamuje a teda im ani nedôjde poučenie o opravnom prostriedku.
- 23 Okrem toho sa rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Protect odlišuje od prejednávanej veci skutkovou podstatou daného prípadu. Keďže na rozdiel od už rozhodnutého prípadu existuje vo vnútroštátnom práve aj v rámci UmwRG možnosť nechať preskúmať povoľovanie plánov environmentálnymi združeniami. Úplné vylúčenie aktívnej legitimácie na podanie kolektívnej žaloby vo vnútroštátnom práve neexistuje. Porovnateľná medzera v právnej ochrane, ako bola skonštatovaná rozhodnutím z 20. decembra 2017 vo vzťahu k rakúskemu právu, teda vo vnútroštátnom procesnom práve neexistuje.

O druhej otázke

- 24 Pokiaľ súd, ktorý má vo veci rozhodnúť, na prvú prejudiciálnu otázku odpovie kladne, vnútroštátny súd žiada ešte odpoveď na prejudiciálnu otázku uvedenú v bode 2. Ak sa vychádza z aktívnej legitimácie žalobcu aj v predmetnom prípade, pri rozhodnutí o zákonnosti napadnutého rozhodnutia o schválení záležitosti rozhodujúcim spôsobom na tom, ako sa má vykladať článok 5 ods. 2 nariadenia č. 715/2007 – najmä, aké kritérium má platiť pre „opodstatnenosť“ vybavenia rušiacim zariadením. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia o schválení

vnútroštátnym súdom okrem iného záleží na tom, či sú dovolené rušiace zariadenia priznané ďalšou účastníčkou konania – ako to predpokladá KBA.

- 25 Je nesporné, že aj po vykonaní aktualizácie softvéru, ktorú KBA povolil napadnutým rozhodnutím, sú prítomné rušiace zariadenia v riadiacej jednotke motora predmetných vozidiel. Tieto podľa článku 5 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 715/2007 v zásade nie sú dovolené. Výnimočne sú rušiace zariadenia podľa článku 5 ods. 2 druhej vety písm. a) nariadenia č. 715/2007 dovolené, ak potreba takéhoto zariadenia je opodstatnená z dôvodu ochrany motora proti poškodeniu alebo havárii a bezpečnej prevádzky vozidla. Kedy nastáva táto situácia, nie je v nariadení č. 715/2007 upravené.
- 26 V odôvodneniach nariadenia č. 715/2007 sa nachádzajú rôzne dôvody, ktoré boli významné pre vydanie nariadenia. Tak sa v odôvodnení 1 odkazuje na to, že predmetné pravidlá sa uskutočňujú s cieľom zabezpečiť vyššiu úroveň ochrany životného prostredia. Podľa odôvodnenia 6 je najmä potrebné výrazne znížiť emisie oxidu dusíka z dieselových vozidiel, aby sa zlepšila kvalita ovzdušia a aby sa splnili limitné hodnoty znečistenia. Odôvodnenie 7 označuje ako prínos úpravy, ktorý sa má zohľadniť, okrem iného zlepšovanie kvality ovzdušia a znižovanie zdravotných nákladov a zvyšovanie priemernej dĺžky života. Na základe toho pre vnútroštátny súd existujú závažné náznaky v prospech toho, aby sa v zásade vychádzalo z reštriktívneho pojmu opodstatnenosti – ochrana vysoko postavených predmetov právnej ochrany v pozornosti nariadenia č. 715/2007. V dôsledku toho by sa mohlo vychádzať z toho, že výrobca motorových vozidiel sa má orientovať v súčasnom stave techniky, pokiaľ ide o to, či je rušiace zariadenie skutočne opodstatnené pre ochranu motora alebo bezpečnú prevádzku motorového vozidla.
- 27 Relativizovanie týchto cieľov sa v súvislosti so stanovovaním emisných noriem naopak nachádza v odôvodnení 7. Podľa tohto odôvodnenia sa majú zohľadniť aj dôsledky na trhy a konkurencieschopnosť výrobcov, rovnako aj priame a nepriame náklady vznikajúce pri podnikateľskej činnosti. Normotvorca Únie týmto zrejme chcel vyjadriť stanovisko, že nad rámec cieľov čo možno najrozsiahlejšej ochrany životného prostredia existujú aj iné skutočnosti, ktoré boli rozpoznané nielen pred vydaním nariadenia, ale za určitých okolností by sa mohli zohľadniť aj pri jeho výklade. Podľa názoru vnútroštátneho súdu by však výnimka podľa článku 5 ods. 2 nariadenia č. 715/2007 v zásade nemala prichádzať do úvahy, ak sa dieselové motory z finančných dôvodov výrobcom vyrobia tak, že účinná technika čistenia výfukových plynov v bežnej prevádzke nie je zaručená bez poškodení motora a preto sa z veľkej časti vypne.
- 28 To, či a prípadne v akom rozsahu majú rôzne odôvodnenia vplyv na výklad pojmu opodstatnenosť, je predmetom výkladu sekundárneho práva Únie. To je vyhradené Súdnemu dvoru Európskej únie.